

Пролеће ме радује

Пролеће ме радује

Кажу, пролеће је најлепше годишње доба. У пролеће настаје живот; све се рађа и цвета. А и јесте најлепше...

Дани су топлији и Сунце се осмехује док нам несебично дарује своје златножуте зраке. Небо је ведро и само нам се смеши понеки бели облачак. Киша је топла и блага. Овог пролећа и није баш таква, али моје срце је чини таквом. Птице се увелико враћају и дивно је поново се пробудити уз њихову веселу песму. Ливаде су поново шарене и маме на игру и радост. То море цвећа шарени се непрестано. Радују се маслаци и љубичице; радују се и траве и жбуње. Пчеле неуморно лете од цвета до цвета, а мрави нису ништа мање вредни него прошлог пролећа. Поново вредно раде и уживају у свом послу. Ништа није као зими. Живот се поново вратио!

Шуме су засјале јер се упорно пробијају сунчеви зраци кроз још увек оголене гране и допиру до пролећних биљчица која полако, али сигурно замењују тајанствене покриваче од лишћа што ту стоји још од јесени, мислећи да ће заувек царевати шумским дубинама. Дрвеће полако облачи своје раскошне зелене хаљине. Цвета и опија ме својим бајним мирисом. Деца се играју, одрасли сређују дворишта... Напокон више времена проводим са мајчицом природом.

Мада, довољно је да поздравим природу с прозора и да осетим таласе среће дубоко у срцу. А како да не будем срећан?! Хладни дани су напокон за нама, а са њима и лоше расположење!

Седим испод дрвета, уживам у зујању пчела и осећам благ поветарац на лицу. Уживам у овом, само овом, тренутку и осећам целим својим бићем да волим пролеће!

Михаило А.